

«Әмиўдәрья» журналы. 2010-жыл. 5-сан. 87-99 бетлер

Биз мақаламызда қарап шығайын деп атырған машқалалардың көпшилиги адамзатты әййемги заманлардан бери айрықша қызықтырған мәселелердиң бири болып табылады. Тарийх илими изертлейтуғын ең дәслепки дәўирлердиң өзинде адамлардың Әлемди түсиндириўге умтылғанлығын ҳәм соның нәтийжесинде мыңлаған жыллар даўамында дөретилген көркем әдебиятта кең түрде сәўлеленген оның көп санлы көринислериниң, моделлериниң бар болғанлығын жақсы билемиз. Олардың барлығы да адамлардың өз көзлери менен көрген қубылысларының, ойларының, қыялларының өзлериниң санасындағы сәўлелери болып табылады. Тәбияттаныў илимлериниң тийкарлары еле дөретилмеген ўақытлары қәлиплескен Әлемге болған көз-қараслардың барлығы субъективлик, қыялый көз-қараслар қатарына киреди.

Әлемниң дүзилисине байланыслы болған ҳәзирги заманлардағы бизиң билимлеримиз ҳаққында түсиникли ҳәм айқын түрде айтыў ямаса жазыў ушын бир қанша санлы мағлыўматларды келтириў зәрүрли болып табылады. Соның менен бирге оқыўшының кеминде 9-класс көлеминде саўаты болыўы керек. Усы жағдайға байланыслы мақаламыз "Әмиўдәрья" журналында басылатуғын мақалалардан бир

қанша парық қылады. Бирақ ғәрезсизлик жыллары журнал оқыўшыларының санасы, саўаты кескин түрде раўажланды, ҳәтте өзлеримизге усаған қарапайым жолаўшылар да, пахта жыйын-теримине жәрдемге келген көп санлы көмекшилер де илимниң алдыңғы шеклеринде нелердиң болып атырғанлығына қызығады деп есаплаған халда биз өзимиздиң әңгиме етиўимизди баслаймыз.

Буннан 4-5 мың жыллар бурын бақлаў астрономиясы деп аталатуғын ең эййемги илим қәлиплести. Адамлар қуралланбаған көзлериниң ямаса мектеплерде пайдаланылатуғын мүйеш өлшеуши әсбаплар усаған ең әпиўайы дузилислердиң жәрдеминде аспан денелерин бақлай баслады. Нәтийжеде олар аспан гүмбезинде усы гүмбез бенен бирге қозғалатуғын, бирақ гүмбезге хәм бир бирине салыстырғанда орынларын өзгертпейтуғын көп санлы жақтыртқышлардың бар екенлигин аңғарды. Бул жақтыртқышлардың барлығы да әдеттеги жулдызлар болып табылады. Соның менен бирге олар сол жулдызлардың арасында қозғалып жүретуғын жулдызлардың да бар екенлигин аңғара алды жақтыртқышларды планеталар деп атады. Күнделикли бақлаўлар Жердиң тегис емес, ал сфера тәризли формаға ийе екенлигин де көрсетти. Усының салдарынан буннан дерлик 4 мың жыл бурын Әлемниң ең дәслепки моделлери пайда бола баслады. Сол ўақытлардағы көз-қараслар бойынша Әлемниң орайында сфера тәризли Жер жайласады, оның әтирапында Ай, Қуяш, Меркурий, Венера, Марс, Сатурн хәм Юпитер планеталары айланып жүреди. Қудайлардың атлары менен аталған планеталардың бул атамалары буннан 2 мың жылдан әдеўир бурын пүткил грек дүньясына мәлим еди.

Буннан 4-5 мың жыл бурын кәсиби тек илим менен шуғылланыў болған адамлар да пайда болды. Бизлер оларды илимпазлар деп атаймыз. Тарийхтан белгили болған әййемги дәўирлердеги ең уллы илимпазлар Әлемниң күнделикли бақлаўларға ҳәм адамлардың ойлаў арқалы нәтийжелерге ерисиў қәбилетликлерине тийкарланған моделлерин дүзиўге тырысты. Бул исте ең бириншилерден табысларға ерискен ҳәм мийнетлери бизге шекем жетип келген буннан 2300 жылдай бурын өмир сүрген әййемги грек илимпазы Аристотелдиң аты көпшиликке белгили.

Әлбетте ең әййемги илимлердиң бири болған астрономияның пайда болыўы ҳәм раўажланыўы адамзаттың алдында турған ўақытты ҳәм турған орынды анықлаў зәрүрлигине байланыслы. Санаў ушын бармақларды, сызықшаларды ямаса таяқшаларды қолланған, ҳәр кимниң қолында календарлар, егиске таярлық жумысларын баслаўдың керек екенлигин өз ўақтында ескертип туратуғын ғалаба хабар қураллары болмаған дәўирлери бәҳәрдиң қашан, неше күннен кейин

келетуғынлығы, егисти қай ўақытлары баслаўдың кереклигин анық билиў қыйын еди. Усындай зәрүрлик адамлардың нәзерин аспанға қаратты хәм пайда болған әййемги астрономлар тез арада менен 365 жылдын шама туратуғынлығын, бәхәрги ҳәм гүзги күн теңлесиўдиң орын алатуғынлығын, ең узақ жақтылы күн менен ең узақ түнниң қашан келетуғынлығын анық айта алыў мүмкиншилигине ийе болды. Бул жағдай астрономиялық бақлаўлардың барлық халықлардың күн көриси ушын үлкен әҳмийетке ийе болғанлығын айқын дәлиллейди. Нәтийжеде әййемги бақлаў астрономиясы Жер шарының адамлар жасайтуғын барлық орынларында раўажлана баслады. Буған дәлил ретинде ҳәзирги Елликқала районы аймағындағы Қой қырылған хәм басқа да қалаларда табылған эййемги жерлеслеримиздиң аспан денелерин бақлаған орынларын көрсетиў мүмкин.

Әййемги астрономлардың 3-4 мың жыллық мийетлериниң нәтийжелери бизиң эрамыздың 2-әсиринде жасаған грек илимпазы Кладвий Птолемейдиң "Алмагест" деп аталатуғын китабында кең түрде өз сәўлесин тапты. Буннан шама менен 1800 жыл бурын жазылған бул китап бизге шекем жетип келди хәм көп тиллерде жарық көрди. Птолемей аспан денелериниң суткалық, жыллық қозғалысларын түсиндириў мақсетинде өзине шекем раўажланған математиканы толық қолланды, сол заманлардағы оғада қурамалы хәм жүдә көп муғдардағы есаплаўлар өткерди. Нәтийжеде илимпаз ҳәр бир планетаның қәлеген ўақыттағы орнын анықлаў мақсетинде сәйкес қозғалыс теңлемесин дүзиў ушын әпиўайы физиканы билмейтуғын, әдеттеги мектепте билим алып көрмеген молланың гәплерин уйығып тыңлайтуғын адамның ақылына сай келетуғын қозғалыслардың қурамалы түрлерин ойлап тапты ҳәм илимий жақтан ҳеш қандай тәжирийбелик тийкарға ийе болмаған деферентлер менен эпицикллер теориясын дөретти. Биз усы жерге келгенде өзиңди дана адамман деп есаплап, тек ақылдың тийкарында жуўмақлар шығарыўдың көпшилик жағдайда үйдеги саўдаға уқсас болатуғынлығын, үйдеги саўданы базардағы нырқтың аңсат ғана бузатуғынын хәм нырқтың илимдеги тәжирийбеге сәйкес келетуғынлығын айтып өтемиз. Рационализм (адамлардың билиўи менен хәрекетлериниң тийкарында ақыл, ес турады деп есаплайтуғын усыл) Альберт Эйнштейн сыяқлы уллы адамлардың дыққатын өзине тарта алған болса да тәбияттаныў илими ушын зыяннан басқа өзиниң айтарлықтай пайдасын тийгизе алмады.

Птолемейдиң Аристотель теориясына сәйкес келиўши теориясы илимде мың жылдан аслам ўақыт өмир сүрди ҳәм Әлемниң ҳақыйқый модели сыпатында қабыл етилди. Оның үстине Христиан дини де Птолемей тәлиматын динге қайшы

келмейтуғын тәлимат деп дағазалады. Усындай жағдайлар Әлемниң геоорайлық системасының тәлиматын өз ишине алған Алмагест китабының араб еллеринде, кейинирек Орайлық Азияда да тарқалыўына ҳәм илимпазлар тәрепинен кеңнен үйренилиўине алып келди.

Бизиң жерлеслеримиз Әл Беруний (973-жылы туўылған), Мырза Улығбек (1394-жылы туўылған) ҳәм басқа да араб илимпазлары, Орайлық Азияда, Аўғаныстанда, Иранда жасаған барлық илимпазлар (Әл Хрезмий, Әл Ферғаний, Әл Баттаний, Омар Хайям хэм басқлар) Птолемей теориясын толығы менен қабыл етти, бул теория белгилеп берген шеклерден шыға алмады ҳэм олар тийкарынан бул теорияны буннан былай раўажландырыў, аспан денелери турған орынлардың координаталарының дәллигин арттырыў, календарлар дөретиў, сәнелерди анықлаў, Птолемей тәлиматы тийкарында астрологиялық мәселелер шешиў шуғылланды. Орта әсирлерде жасаған астрономлар ушын жалған илим болған астрологияның тийкарғы орын ийелегенлиги дыққатқа ылайық. Пал ашыў өнери менен бирдей болған өнерге ийе астрологлар аспан денелери ийелеген орынларға байланыслы келешекти анықлаў, яғный пал ашыў мәселеси менен әсирлер даўамында нәтийжесиз бас қатырды. Усындай бас қатырыўлар, адамлардың астрологларға ҳәм палкерлерге барып пал аштырыўлары усы күнлерге шекем даўам етпекте. Көплеген адамлар ушын пал аштырып кеўиллерин ўақытша жэмлеў жағымлы ислердиң бири болса керек.

Әл Берунийдиң 1032-1036 жыллары жазылған "Масъуд каноны" деп аталатуғын үлкен энциклопедиялық китабы өз ишине сол дәўирге шекемги астрономия илимин, Әлемниң дүзилиси ҳаққындағы тәлиматты (астрологияны да) өз ишине толық қамтыйды. Материаллық денелердиң қозғалыс нызамын билмеген уллы жерлесимиз Жерди тынышлықта турады, ал Қуяш, Ай және планеталар қудай белгилеп берген жоллар менен қозғалады деп дағазалады. Бул тарийхый мийнет болған "Масъуд каноны" китапханаларда кең тарқалған, соның менен бирге Internet тармағына да жайластырылған. Қызығыўшылар ушын бул китап жайласқан www.abdikamalov.narod.ru адресин көрсетиўге болады.

Жерлесимиз Әл Беруний 1029-жылы "Жулдызлар ҳаққында илим" ямаса "Тафҳим" деп аталатуғын мийнетин жазып питкерди (бул китапты да www.abdikamalov.narod.ru адресинде табыўға болады). Бул китап 11-әсирде жасаған адамларға арналған оқыў қуралы болып табылады ҳәм әҳмийетли болған 530 сораўды және оларға берилген жуўапларды өз ишине қамтыйды. Ең қызығы соннан ибарат, автор бул мийнетин өзиниң ана тили болған хорезм тилинде емес, ал араб ҳәм парсы тиллеринде жазған және олар бизиң дәўиримизге шекем толығы

менен келип жеткен. Әл Беруний усы китаптың кирисиў бөлиминде "Оқыў ҳәм тәкирарлаў арқалы Әлемниң дүзилисин билиў ҳәм аспанның, Жердиң фигурасы қандай, олар арасында не бар екенлиги үйрениў жулдыз санаў өнери ушын жүдә пайдалы. Өйткени тек усындай жоллар менен тәлим алған адам бул өнер менен шуғылланыўшылардың пайдаланатуғын тилин үйренеди ҳәм сөзлериниң мәнисине түсинетуғын болады. Бул өнердиң ҳәр қандай себеплерин ҳәм дәллилеўлерин үйренип оған еркин ой жуўыртыў арқалы қатнас жасайды. Сонлықтан бул китапты Әл Хасанның қызы хорезмли Райхан ушын ҳәм оның өтиниши бойынша түсиниў жеңил болыўы мақсетинде сораў-жуўап түринде дүздим..." деп жазған.

Оқылыўы жеңил бул китапта алымның билим дәрежесиниң ҳәзирги ўақытлары университетлерди питкерип атырған көп санлы қәнигелердиң билим дәрежесинен жоқары болғанлығы айрықша анық көринеди. Китап "Геометрия", "Арифметика", "Астрономия", "География", "Астрологиялық астрономия", "Астрология" ҳәм басқа да бөлимлерден турады және өзиниң көрсетпелиги менен ҳәзирги заманлардағы ҳәр бир адамды таңландырады. Мысал ретинде "Қус жолы дегенимиз не?" деген 167-санлы сораўды алып қараймыз. Жуўапта Қус жолының сыртқы формаларының қандай екенлигин ҳәм қандай жулдызлар топарлары арқалы өтетуғынлығын айта келип "Аристотель Қус жолын алыстағы түтин түринде шашыраған оғада көп сандағы жулдызлардан турады деп есаплады, оларды көриниси бойынша ҳаўадағы думанлар ҳәм бултлар менен салыстырды" деп жазады. Бул мысал данышпан алымымыздың ҳақыйқатлықты дурыс көре алғанлығын ҳәм өзине шекем раўажланған илимге, өткен илимпазларға және олардың қалдырған мийрасларына ҳүрмет пенен қарағанлығын айқын түрде дәлиллейди.

Биз жоқарыда келтирген мағлыўматлардың барлығы да бизиң қуралланбаған көзлеримизге көринетуғын аспан денелери ҳаққында билимлердиң буннан 2 мың жылдан да бурын әййемги дәўирлерде қәлиплескенлигин дәлиллейди. Бирақ оқытыўшылық лаўазымында көп жыллар даўамында ислеў ҳәзирги ўақытлары көплеген студентлердиң, жоқары оқыў орынларын питкерген қәнигелердиң көзге көринип турған Қус жолы менен планеталар ҳаққында ҳеш қандай түсиниклерге ийе емес екенлигин айқын көрсетеди. Елимизде Қус жолын, ҳеш бир планетаны өз көзи менен еле көрмеген, көрсе де ҳеш қандай итибар бермеген қарапайым жолаўшылар да ҳәм жоқары билимге ийе қәнигелер де аз емес.

XVII әсирлерден баслап араб еллеринде, Орайлық Азияда, басқа да мусылман еллеринде астрономиялық бақлаўлар өткериўлер дерлик пүткиллей тоқтады. Тәжирийбелер нәтийжелерине тийкарланбаған, көпшилик жағдайларда қыялый, диний көз-қарасларды басшылыққа алатуғын илимлердиң өмири питип шамаласты.

Болжаўлары дурыс болып шығатуғын ҳақыйқый илимлер пайда бола баслады ҳәм олардың раўажланыўы дәслеп тийкарынан Европа еллерине, ал XX әсирдиң 20-30 жылларынан баслап Америка Қурама Штатларына өтти.

XVI әсирдиң биринши ярымында Польшалы математик ҳәм астроном Николай Коперник аспан денелериниң қозғалысларын есаплаўдың пүткиллей жаңа ҳәм әпиўайы усылын тапты ҳәм бул усылды баянлаўға 1543-жылы жарық көрген "Аспан денелериниң айланыўы ҳаққында" китабын бағышлады. Н.Коперниктиң тәлиматы бойынша планеталардың қозғалысларын аңсат есаплаў ушын Әлемниң орайына Жерди емес, ал Қуяшты қойыў керек болды. Усының нәтийжесинде жоқарыда еслетилип өтилген ҳәм жасалма түрде ойлап табылған көп санлы "деферентлер" менен "эпицикллардың" кереги болмай қалды. Биз усы жерде "есаплаўдың пүткиллей жаңа ҳәм әпиўайы усылы " сөзлерин айрықша белгилеп өтиўимиз керек. Себеби XVI әсирдиң басында Христиан дини ҳүкимдарлық етип турған дәўирде Европада жасаўшы ҳеш бир илимпаздың Әлемниң орайында Жер емес, ал Қуяш жайласқан деп айта алыўы мүмкин емес еди. Тап усындай пикирди айтыўға умтылған Италиялы мәрт илимпаз Джордано Бруно 1600-жылы Рим қаласында көпшиликтиң алдында тирилей отқа өртелди.

Ояныў дэўирлериндеги адамзат жэмийетиниң раўажланыўы, раўажланыў ушын болған зэрүрликлер динниң адамзат турмысына тәсириниң жумсарыўына алып келди. XVI әсирдиң басында Н.Коперниктиң есаплаў усылын ҳәм Әлемниң орайында Жер емес, ал Қуяш жайласқан деп есаплайтуғын жаңа тәлиматты қабыл еткен Италиялы алым Галилео Галилей католик ширкеўи суды тәрепинен судланды. Суд өз ҳүкиминде алымға бул тәлимат ҳаққында көпшилик алдында гәп етиўге тыйым салыў менен шекленди. Ал XVI әсирлерге келе католик ширкеўи илимниң раўажланыўына кесент жасаўды пүткиллей тоқтатты.

XVII эсирдиң басында астрономия илиминде үлкен сапалық өзгерис жүз берди – астрономлар аспан денелерин бақлаў ушын телескопларды пайдалана баслады. Астрономия ушын колында эпиўайы ғана телескопы бар бир адам мырза Улығбек обсерваториясындағы үлкен секстентте ислеген телескопы жоқ жүзлеген бақлаўшыға салыстырғанда әдеўир үлкен илимий күш болып табылады (бир компьютердиң неше есапшыны алмастыратуғынлығын көз алдымызға келтирейик). XVII әсирге шекем илимпазлардың аспан денелерин бақлаўы аңшының әпиўайы мылтықты нышанаға гөзлеўиндей еди. Самарқандтағы аты дүньяға жайылған Улығбек обсерваториясында ислеўши бақлаўшы өзиниң куралын аспандағы жақтыртқышқа гөзеп болыўдын усы қуралдың секстент доғасында турған орнын мүйешлик координаталарын жазып алыў менен шекленди. Ал телескоп болса

улкейтип көрсетиўши оптикалық қурал болып, адамның көзи путкиллей көрмейтуғын аспан денелерин көриўге хәм сүўретин салыўға мүмкиншилик береди. Өзи соққан жүдә әпиўайы телескоптың жәрдеминде Г.Галилей 1609-жылы Ай бетинде кратерлердиң, таўлардың, Венера планетасының фазаларының, Юпитердиң төрт жолдасының, Куяштың бетинде дақлардың бар екенлигин бирденақ көрди. Айдың бетинде ҳаўаның жоқ екенлигин басқаларға көрсетти ҳәм Ай таўларының бийиклигин саялары бойынша эпиўайы жоллар менен есаплап берди. фазаларының бар екенлиги оның бетиниң Қуяш Венеранын жақтыландырылатуғынлығын, соның менен бирге Жердиң де, планеталардың да Куяштың дөгерегинде айланатуғынлығының айқын дәлили екенлигин тусиндирди. Г.Галилей өз телескопының жәрдеминде Қус жолының оғада көп санлы әззи жулдызлардың жыйнағы екенлигин айқын түрде көрди ҳәм бул жөниндеги жоқарыда келтирилген Аристотелдиң болжаўларының дурыслығын дәлилледи. Басқа сөзлер менен айтқанда телескоп әлемге болған адамзаттың көз-қарасларында апамыздың мыңлаған жыллар даўамында май деп жүрген нәрсесиниң торақ болып шыққанлығын анық көрсетти. Усыған байланыслы Халық аралық астрономиялық усынысы тийкарында Бирлескен Миллетлер шөлкеминиң Бас Ассамблеясының 62-сессиясы 2007-жыл 20-декабр күни 2009-жылды "Халық аралық астрономия жылы" деп дағазаланды. Бул жағдайлардың барлығы да телескоптың, басқа сөз бенен айтқанда қәлеген изертлеў куралының илимниң раўажланыўында тутқан орнының айрықша уллы екенлигин көрсетеди. Сонлықтан раўажланыўындағы телескоптың дөретилиўи адамзаттың ен эхмийетли өзгерислердиң бири болып есапланады.

XVII эсирдиң екинши ярымында Уллыбританиялы алым Исаак Ньютонның 1686-жылы жарық көрген "Натурал философияның математикалық басламалары" атлы мийнетинде физика илими тийкарында тәжирийбе нәтийжелери жататуғын фундаменталлық илим сыпатында кәлиплести. Ол ашқан ҳәм оның аты менен аталатуғын динамиканың үш нызамы менен пүткил дүньялық тартылыс нызамы өз ишине аспан денелериниң қозғалыс нызамларын толық қамтыды. Усының нәтийжесинде аспан денелериниң қозғалысларын түсиндириў, бул қозғалысларды есаплаўлар әдеттегидей мәселелер шешиўге айланды. Планеталардың Қуяш дөгерегинде, Айдың Жердиң дөгерегинде айланыўларының себеби менен заттың Жер бетине еркин түрде кулап түсиўиниң себеби бирдей болып шықты. Тартылыстың, яғный гравитацияның Әлемниң қурылысының қәлиплесиўинде ҳәм раўажланыўында тийкарғы орынды ийелейтуғынлығы мәлим болды.

Әййемги ҳәм орта әсирлердеги илимпазлардың дерлик барлығы аспан денелерин "қудай белгилеп берген нызамлар бойынша қозғалады" деп дағазалады (ҳәзирги ўақыттағы адамлар да "бул қуданың қәлегени менен болды" ямаса "бул қудайлық ис" деп қудайға жала жабыўға шебер). Бирақ И.Ньютон болса өзи ашқан нызамлар тийкарында қәлеген қозғалыстың механиканың қозғалыс нызамлары бойынша жүзеге келетуғынлығын аңсат ғана көрсетти. Бул нызамлар тийкарында "қәлемниң ушында ашылған" Нептун сыяқлы жаңа планеталардың, басқа да аспан денелериниң бар екенлигин математикалық есаплаўлар тийкарында болжап айтылды. Ал астрономлар болса усы болжаўлар тийкарында сол аспан денелерин аңсат ғана тапты.

Усы жерге келгенде теория дегенимиз не, оның хызмети неден ибарат деген сораўға көпшилик ушын жуўап берсек мақул болады деп ойлаймыз. Теория дегенимиз сондай тэлимат ямаса идеялар системасы болып, белгили болған билимлер хәм тәжирийбелер тийкарында биз бақлап жүрген қубылыслардың қандай қубылыслардың себебинен жүзеге келетуғынлығын түсиндириў ушын дөретиледи. Соның менен бирге дөретилген теория биз еле билмейтуғын қубыслардың бар екенлигин болжап айтыўға мүмкиншилик бериўи керек. Биз хэзир гэп етип атырған И.Ньютонның теориясы усындай теориялар қатарына киреди. Хеш нәрсени алдын-ала болжап айтыўға мүмкиншилик бермейтуғын теорияларды биз теориялар деп айта алмаймыз. И.Ньютонның XVII әсирдиң екинши ярымында дөреткен теориялары хәзирги заман тәбияттаныў илиминиң, усыған сәйкес келиўши астрономия, физика, химия сыяқлы көп санлы пәнлердиң тырнағын қурайды. Бул тәжирийбеде тастыйықланған беккем тырнақ. Оны ҳеш ким буза алмайды. Бул тырнақ үстинде туратуғын пәнлер өзиниң гөззаллығы менен бирден-ақ көзге түседи хәм үйрениўшини өзине тартады. Пәнди үйрениўши хәр бир адам ең дәслеп усы пәнниң тырнағының неден ибарат екенлигин үйренеди хәм оның беккемлигин көрип руўхланады. Ал тырнағы жоқ жасалма түрде дөретилген пәнлер болса ҳеш кимди қызықтыра алмайды ҳәм тез арада умытылады.

1643-жылы туўылған Исаак Ньютон тәрепинен шама менен 1670-жыллары ашылған пүткил дүньялық тартылыс нызамы илимдеги ең биринши гравитация нызамы болып табылады. Бул нызамға салыстырғанда әдеўир жетилискен ҳәм сонлықтан И.Ньютонның пүткил дүньялық тартылыс нызамын өз ишине қамтыйтуғын нызамды 1907-1915 жыллары дифференциаллық геометрия тилинде Альберт Эйнштейн ашты. Жаңа нызамды улыўмалық салыстырмалық теориясы ямаса Эйнштейнниң гравитация теориясы деп атайды.

Биз бул жерде оқыўшыны қызықтырмай қоймайтуғын және бир әҳмийетли жағдайды айтып өтиўге мәжбүрмиз: жаңа тәлиматлар ямаса теориялар өзлеринен бурынғы тәлиматларды ямаса теорияларды бийкарламаўы, ал ески тәлиматлар болса жаңа тәлиматлардың қандай да бир дара жағдайы болып қалыўы керек. Егер танысыңыз ямаса ағайиниңиз жаңа тәлимат ашып, усы тәлимат тийкарында бурын ашылған тәлиматларды толығы менен бийкарлағысы келсе, онда оның гәплерине исенгенди кескин түрде тоқтатыў керек деп кеңес беремиз.

И.Ньютонның тәлиматы тийкарында Әлемниң дүзилиси ҳәм улыўмалық қәсийетлери ҳаққында әдеўир терең таллаўлар жүргизиў мүмкин. Мысалы бул тәлимат бойынша жулдызлар бир текли тарқалған Әлемниң кеңислик бойынша шексиз үлкен болыўы мүмкин емес. Солай етип Ньютон тәлиматы адамзатқа Әлемниң кеңислик бойынша шексиз емес екенлигин айқын көрсетти. Бирақ ол Әлем ўақытқа байланыслы өзгереме деген сораўға айқын жуўап бере алмады.

Телескоплар соғыўдың раўажланыўы оғада әҳмийетли жаңалықлардың ашылыўына алып келди. Өткен әсирдиң 20-жыллары жулдызлардың Әлемди бир текли түрде толтырмайтуғынлығы, ал жулдызлардың галактикалар деп аталатуғын гигант түрдөги жулдызлар топарларын пайда ететуғынлығы мәлим болды. Әдеттегидей жулдыз болған бизиң Қуяшымыз Қус жолы деп аталатуғын галактикаға киреди. Шама менен 150 миллиард жулдыздан туратуғын бул галактиканың орайлық бөлимин биз түнде Қус жолы түринде көремиз. Галактикамыздағы Қуяшқа ең жақын жайласқан жулдыздың аты Проксима деп аталады. Проксимадан шыққан жақтылық нурлары Жерге шама менен 4 жылда жетеди (биз космос кеңислигинде жақтылық нурларының бир секундта 300 мың километр аралықты өтетуғынлығын, бул тезликтиң бизиң Әлемимиздеги ең үлкен тезлик екенлигин. жақтылықтың тезлигинен үлкен болмайтуғынлығын жақсы билемиз). Демек жулдызларға шекемги қашықлықлар Жер бетиндеги қашықлықларға салыстырғанда оғада үлкен екен. Сонлықтан қуралланбаған көз бенен олардың мыңлаған жыллар даўамындағы орын өзгертиўлерин сезиў мүмкин емес. Усы жағдайға байланыслы көплеген әсирлер даўамында Әлемниң өзгермейтуғынлығы ҳаққындағы жалған көз-қараслар қәлиплести хәм бул көз-қарасларға исеним илимдеги оғада үлкен гигант болған Альберт Эйнштейнниң 1917-жылы оғада үлкен, бирақ ақыбети илим ушын уллы болған қәтеликке жол қойыўына алып келди.

Жулдызлар арасындағы кашықлықлардың оғада үлкен екенлиги олардың дөгерегиндеги планеталарда жасаўшы тиришилик ийелериниң жулдызлар аралық саяхатларға шығыўларына, бир бири менен қатнас тиккелей жасаўларына,

фантастикалық кинофильмлерде көрсетилип атырған жулдызлар урысларының кетиўине мумкиншилик бермейди. Куяш системасында саналы тиришилик ийелери болған адамлар тек Жерде ғана бар. Себеби тек Жерде ғана адамзаттың қәлиплесиўи ҳәм раўажланыўы ушын барлық шараятлар пайда болған. Бизин Қуяш тәрептеги қоңысымыз гөззал Венера планетасында тиришиликтин пайда болыўы мүмкин емес. Себеби бул планетаның бетиндеги температура 500 градустан да жоқары. Бундай шараятларда суў толығы менен пуўланып кетеди. Ал сырт тәрептеги екинши қоңысымыз Марста болса температура оғада төмен, атмосферасы сийрек хэм онда тиришилик ушын зэрүрли болған кослород жоқ. Сонлықтан бул планетада суўды табыўдың мүмкиншилиги жоқ. Усыған байланыслы Марстың бетинде суў менен кислородты талап етпейтуғын эпиўайы микроорганизмлердиң ғана бар болыўы мүмкин. Бирақ басқа жулдызлардың этирапындағы айырым планеталарда Жер бетиндегидей шараятлардың бар болыўы хэм сол планетада жетилискен хэм саналы тиришилик ийелериниң кэлиплесиўи мүмкин. Бирақ олардың Жерге жетип келиўи ушын оғада көп ўақыт керек болып (кеминде миллионлаған жыллар), космослық саяхатларға шығыўға олардың өмирлериниң узақлығы жетпейди. Усы жағдайға байланыслы бүгинги күнге шекем кәсиби аспанды бақлаў болған бир де бир астроном басқа жулдызлар системаларынан келген космослық техниканы ямаса соған усаған денени көрген жоқ. Соның менен бирге усындай мәселелер менен шуғылланатуғын уфология деп аталатуғын илим қаншама тырысса да басқа жулдызлар системаларындағы жетилискен тиришилик ийелеринен келген радиосигналларды да хеш ким бақлай алған жоқ. Хәзир заман илими жетискенликлери менен хабардар болған билими жоқары адамлар менен сөйлессеңиз ушыўшы тарелкалар, басқа планеталардан келген адамға усаған тиришилик ийелери ҳаққында ҳеш нәрсе еситпейсиз. Жоқары оқыў орынларын тәлли-пәлли питкерген көп санлы жерлеслеримиз болса өз гәплеринде ақылға муўапық келетуғын да, келмейтуғын да әпсаналарды, дәстанларды, мыш-мыш әңгимелерди шын кеўли менен айтып береди хәм қарақалпақта 300 томлық фольклор бар деп мақтанады. Усы жерге келгенде "Ким билгиш" деген қызықлы сораўды оқыўшыларымызға беремиз ҳәм көп жыллық тәжирийбемиз тийкарында "хеш нәрсени оқымаған, көрмеген адам дым билгиш болады, себеби олар өзлериниң нелерди билмейтуғын өзлери билмейди, демек олардың билмейтуғыны жоқ" деп жуўап беремиз. Билимли адамлардың алдында еле үйренилмеген, олар билмейтуғын кең дүнья ашылады, олар өзлериниң нелерди билмейтуғынын анық сезеди ҳәм сонлықтан өзлерин билгишлер қатарына қоса алмайды.

Тийкарғы мәселемизге қайтып келемиз. Бизиң галактикамызға қоңысылас болған галактика Андромеда думанлығы деп аталады. Андромеданың орайынан шыққан жақтылық бизге шама менен 2 миллион 300 мың жылда жетип келеди.

Айсыз түнде жаслар оғада гөззал спираллық көриниске ийе болған Андромеда думанлығын қуралланбаған көзлери менен анық көре алады. Бул қатарлардың авторы жаслығында көп санлы аспан денелерин, солардың ишинде Андромеда думанлығын да өз көзи менен көргенлигин үлкен қанаатланыў менен еске алады.

Биз егер түнде Андромеда думанлығына қарап оның гөззалығына нәзер салсақ, онда бул гөззаллықтың буннан 2 миллион 300 мың жыл бурынғы көринис екенлигин итибарға алыўымыз шәрт. Егер сол думанлықтың тап хәзирги моменттеги сүўретин көргимиз келсе, онда Андромедаға 2 миллион 300 мың жылдан кейин қараўымыз керек болады. Бул жағдайдан астрономия илиминиң өтмишти өз көзи менен көре алатуғын бирден-бир илим екенлигин аңғарамыз. Егер бизиң Әлемниң буннан 1 миллиард жыл бурынғы көринисин көргимиз келсе жақтылық нурлары 1 миллиард жыл даўамында жүрип өтетуғын алыс мәнзиллерге, яғный бизден 1 диң кейнине 21 нол салынған километр қашықлықта турған объектлерге нәзер салыўымыз керек.

Жоқарыда гәп еткенимиздей, 1915-жылы 36 жасқа шыққан уллы алым Альберт Эйнштейн өзиниң улыўмалық салыстырмалық теориясы деп аталатуғын гравитация теориясын дөретти (биз бул мақаланы жазыўдың барысында тәбияттаныў илимине көпшиликтин дыккатына ылайык. бизин көзқарасларымызды өзгерте алатуғын жаналықларды тек жас илимпазлар ғана қоса алады деген исенимди толық қабыл еттик хәм сонлықтан усы қатарлардың авторы сыяқлы адамларға ақыл айтыўды дым жақсы көретуғын жасы үлкен қәнигелердиң мийнетлерине итибар бермедик). Бул теория адамзат тәрепинен дөретилген ең жетилискен, математикалық жақтан жүдә қурамалы, соның менен бирге ең сулыў ҳэм логикалық жақтан келисикли теориялардың бири болып табылады. Теория кеңислик, ўақыт ҳәм материяны бир бири менен байланыстырды ҳәм затлар ҳәм нурлардан туратуғын материя кеңисликти майыстырады хәм ўақыттың өтиў тезлигин өзгертеди деп үйретеди. Арадан еки жыл өткенинен кейин 1917-жылы А. Эйнштейн өз теориясын пүткил Әлемди тутасы изертлеў ушын пайдаланды. Бирақ Әлемди ҳеш ўақытта да өзгермейди деген әййем заманлардан бери қәлиплескен надурыс пикирге толық исенген алым өзиниң теңлемелерине сол өзгермей қалыўшылықты тәмийинлеўши турақлы шаманы киргизди. Бул турақлы шамаға автор космологиялық турақлы шама деген атама берди. Усының нәтийжесинде А. Эйнштейн өзиниң теориясы тийкарында ўақыттың өтиўи менен

өзгериссиз қалатуғын кеңислик бойынша шекли, ўақыт бойынша шексиз, ҳеш қандай шегараларға ийе емес элемниң биринши илимий моделин дөретти. Теория адамзат тарийхында биринши рет элемниң массасының шамасы менен өлшемлери ҳаққында жуўық түрдеги мағлыўматларды берди. Бул илимдеги кескин түрдеги революциялық өзгерис болып табылады. Улыўмалық салыстырмалық теориясы тийкарында дөретилген элемниң бул моделин илимде Эйнштейнниң стационар цилиндрлик элеми деп атайды.

1917-жылы француз астрономы де Ситтер Эйнштейнниң улыўмалық салыстырмалық теориясы тийкарында элемниң ҳеш қандай материяға ийе емес стационар моделин усынды. Бул моделди илимде элемниң стационарлық сфералық модели деп атайды. Үлкен ҳэриплер менен жазылатуғын бизиң Әлемимиздиң қандай моделге сәйкес келетуғынлығын асығыслық пенен билгиси келип отырған журнал оқыўшыларына биз жасап атырған Әлемниң Эйнштейнниң элемине де, де Ситтердиң элемине де сәйкес келмейтуғынлығын атап өтемиз, оларды киши ҳэриплер менен жазамыз.

1922-жылы Санкт-Петербурглы 34 жасар математик А.А.Фридман Альберт улыўмалық салыстырмалық теориясы тийкарында стационар емес, ўақытқа байланыслы геометриялық өлшемлери өзгеретуғын үш моделиниң бар екенлигин математикалық жоллар менен дәлилледи ҳәм бул хаққында ол сол ўақытлары илимниң орайы болған Берлин қаласында шығатуғын белгили илимий журналда немис тилинде мақала шығарды (Фридманның өмири дым қасқа болды, ол 1925-жылы 37 жасында сүзек кеселинен қайтыс болған). Бул жумыста Эйнштейнниң илимге киргизген космологиялық турақлысының зәрүрли емес екенлиги айқын көринди. Соның менен бирге бул мийнетте әлемниң жасы биринши айқын түрдеги санлы мағлыўмат А.А.Фридманның есаплаўлары бойынша оның элемлериниң үшеўи де буннан шама менен 10 миллиард жыл пайда болған. Мақаланы оқып көрген Эйнштейн өзиниң бул туўралы арнаўлы түрде жазылған киши мақаласында Санкт-Петербурглы жас мийнетин алжасықларға тийкарланған надурыс илимпаздын мийнет деп дағазалады. Ал Фридман болса хат жазысыў арқалы Эйнштейнниң алдында өз теориясының дурыс екенлигин дәлиллей алды. Нәтийжеде Альберт Эйнштейн өзиниң қәтелигин рәсимий түрде мойынлады, статикалық әлемди алыў мақсетинде космологиялық турақлыны киргизиўди өмиринде жиберген ең үлкен қәтелик деп жәриялады (сол ўақытлары адамлар жиберген қәтеликлерин ашық түрде мойынлаған). Бирақ арадан 60-80 жыл өткеннен кейин физиклер Эйнштейнниң илимге киргизген космологиялық турақлысының мәнисиниң бар екенлигин, оның вакуумның энергиясын сәўлелендиретуғынлығын, бундай турақлысыз ҳәзирги физика ҳәм астрономия илимлериниң болыўының мүмкин емес екенлигин мойынлаўға мәжбүр болды. XX әсирдиң ең уллы адамы деп дағазаланған А.Эйнштейн өз заманынан ярым әсирден зыят озып жасаған илимпаз еди.

1929-жылы Америка Қурама Штатларында ислеўши саррас 40 жасқа шыққан астроном Эдвин Хаббл сол дәўирдеги ең жетилискен телескоплардың жәрдеминде онлаған жыллар даўамында жүргизген бақлаўлары тийкарында биз жасап атырған Әлемниң кеңийип баратырғанлығын дәлилледи ҳәм Эйнштейнниң улыўмалық салыстырмалық теориясына тийкарланған А.А.Фридман теориясының дурыслығын тастыйықлады. Ҳәзирги ўақытлары бул теория Әлемниң қурылысы ҳәм раўажланыўы ҳаққындағы тәлиматта орайлық орынды ийелейди.

Солай етип, өткен әсирдиң 30-жылларында адамзаттың стационар емес, кеңейиўши Әлемде жасап атырғанлығы толық тастыйықланды. Бундай Әлемде галактикалар арасындағы қашықлықлар ўақыттыў өтиўи менен үлкейеди. Ал галактикалар бир биринен қаншама үлкен қашықлықта жайласқан болса, онда олардың бир биринен қашықласыў тезлиги де соншама үлкен мәниске ийе болады. Демек буннан көп жыллар бурын Әлем жүдә киши көлемди ийелеген, сонлықтан Әлем белгили бир ўақытта пайда болған ҳәм сол ўақытлары ондағы затлардың тығызлығы оғада үлкен болған деген жуўмақ шығарамыз.

Әлем пайда болған ўақыттағы оның температурасының қандай болғанлығы ҳаққындағы мағлыўматлар 1964-65 жыллары Америка Қурама штатларындағы Белл телефон корпорациясында ислеўши қәнигелер 31 жасқа толған Арно Пензиас ҳәм 28 жасар Роберт Вильсон тәрепинен космослық реликтивлик нурлар деп аталыўшы электромагнит толқынларын ашыўдың нәтийжесинде алынды. Бул жумысы ушын усы еки алымға 1978-жылы ҳалық аралық Нобель сыйлығы берилди. Өткерилген экспериментлер Әлем пайда болған ўақытлардағы температурасын градусларда жазыў ушын 1 диң кейнине 32 нолди қойыў керек екенлигин дәлилледи (миллиард миллиард миллиардты 100 мыңға көбейтиў керек) Кеңейиўдиң салдарынан Әлемниң температурасы төменлеген ҳәм оның ҳәзирги ўақытлардағы мәниси -270,7°С.

1960-70 жылларды илимде А.Эйнштейнниң улыўмалық салыстырмалық теориясының алтын дәўири деп атайды. Өйткени усы ўақытлары бул теорияның әҳмийетиниң уллылығы толық дәлилленди, теорияның адамзат ушын зәрүрли екенлиги айқын көринди. Бул теория үстинде ислеўши физиклердиң, астрофизиклердиң, астрофизиклердиң, астрономлардың саны кескин түрде артты. Ўақыттың өтиўи менен олардың бир нешеси халық аралық Нобель сыйлығын алыўға миясар болды.

Улыўмалық салыстырмалық теориясы ҳәзирги ўақытларда да физиклер, астрофизиклер және астрономлар тәрепинен ең көп қолланылатуғын теориялардың бири болып есапланады.

1992-1998 жыллары бир биринен ғәрезсиз болған Америкалы ҳәм Европалы үш топар изертлеўшилер тәрепинен өткерилген экспериментлер буннан 5-8 миллиард жыл бурын Әлемниң кеңейиўиниң тезлене баслағынлығын дағазалады. Бул жағдай дыққатты өзине айрықша түрде тартады. Әлем неликтен буннан 5-6 миллиард жыл бурын тезлениў менен кеңейе баслаған? Физиклер бул сораўға аңсат ғана жуўап бере алды: Буннан 5-6 миллиард жыллардан бурын Әлем ийелеп турған көлем киши болған ҳәм бул көлемниң ишинде затлар арасындағы тартысыў ҳүким сүрген. Ал Әлемниң көлеминиң үлкейиўи менен затлар арасындағы ийтерисиў, яғный антигравитация күшке минген. Демек бизиң Әлемимизде астрономиялық киши қашықлықларда гравитация, ал 5-6 миллиард жақтылық жылынан үлкен қашықлықларда антигравитация ҳүким сүреди деген сөз.

Ал 2001-жылы Америка Қурама Штатларында НАСА тәрепинен Жер бетинен 1,5 миллион км бийикликтеги космос кеңислигине шығарылған WMAP аппараты жәрдеминде 4 жыл даўамында өткерилген экспериментлер Әлемниң шама менен тек 5 процентиниң ғана биз билетуғын затлардан, 15 процентиниң биз еле тәбиятын билмейтуғын "қараңғы материядан", ал қалған дерлик 80 процентиниң тәбияты еле илимге белгили емес "қараңғы энергиядан" туратуғынлығы анықланды. Соның менен бирге бул космослық аппарат Әлемниң жасының шама менен 13,73 миллиард жыл екенлигин анық көрсете алды. Бул экспериментлер тийкарында биз Әлемниң геометриясының қандай екенлигин анық билдик. Әлемниң геометриясы А.А.Фридман тәрепинен табылған үш геометрияның бири болған тегис моделге сәйкес келеди екен. Бундай Әлемдеги үлкен астрономиялық масштабларда алынған үш мүйешликтиң ишки мүйешлериниң қосындысы еки туўры мүйешке, ал Әлемниң толық массасы дәл нолге тең болып, Әлемниң кеңейиўи (яғный галактикалардың бир биринен қашықласыўы) ўақыт бойынша мәңги даўам ете береди. Демек бизиң Әлемимиз туйық емес, биз бир бағытта жиберген сигнал ҳеш қашан бизге қайтып келмейди.

Енди бизиң Әлемимиздиң шетлери қай орында жайласқан деген тәбийий сораўға жуўап бериўимиз керек. Әлемди тутасы менен изертлейтуғын илим болған космология илими Әлемниң туўылған моментинен баслап 1 секундтан әдеўир кем ўақыттың ишинде микроскопиялық өлшемлерден өлшемлерин бизлер пайдаланып жүрген санлар менен жазыў мүмкин емес үлкенликке жеткенше кеңейгенлигин дәлиллейди (итибар бериңиз, Әлемниң өзи қәлеген үлкен тезликлер менен кеңейе

алады, ал Әлемниң ишиндеги ҳеш бир дене жақтылықтың тезлигинен үлкен тезлик пенен қозғала алмайды). Бул қубылысты Әлемниң үрлениўи ямаса Әлемниң инфляциясы деп атайды. Бундай кеңейиўдиң салдарынан бир текли болған Әлем алынады. Ондағы барлық орынлардың қәсийетлери бирдей болғанлықтан бизди Әлемниң қайсы ноқатында жасап атырмыз деген сораў бериўден қутқарады. Оның орнына Әлемниң қандай бөлимин бақлай аламыз деген сораўға жуўап бергенимиз мәниске ийе болады.

Әлем ийелеп турған көлемниң оғада үлкен тезликлер менен гигант шамаларға улкейиўи вакуум энергиясы есабынан усы көлемдеги температураның кескин турде жоқарылаўына алып келеди. Бул қубылысты илимде Үлкен партланыў деп атайды. Жоқарыда гәп еткенимиздей, Үлкен партланыў жүзеге келген ўақытта Элемниң температурасының шамасы градусларда миллиард миллиард миллиардты 100 мыңға көбейткенде алынған санға тең. Бундай жоқары температураларға жоқары энергиялар сәйкес келеди хәм масса менен энергия арасындағы эквивалентликтиң салдарынан элементар бөлекшелердиң дөреўи ушын шараятлар пайда болады. Үлкен партланыўдан кейин үш минут өтпей-ақ элементар бөлекшелер биригип Әлемде тийкарынан водород, бестен бир муғдарда гелий хәм азмаз муғдарда литий пайда болған. Водород пенен гелий жулдызларды пайда етип миллиардлаған жыллар даўамында өзлеринен аўыр химиялық элементлерди пайда етеди. Ал үлкен массаға ийе жулдызлар өзиндеги жанылғыны тез жағып болады ҳәм өмириниң ақырында партланады. Бул партланыўлардың ақыбетинен аўыр химиялық элементлер синтезленеди. Буннан кейин пайда болған жулдызлар әўладының химиялық қурамында хәм олардың әтирапындағы пленаталарда уранға шекемги аўыр элементлер бар болады.

Жулдызлардың, планеталардың, бизлердиң барлығымыз элементар бөлекшелерден турамыз. Сонлықтан олардың барлығы да вакуум энергиясының есабынан пайда болған деп жуўмақ шығарамыз.

Солай етип буннан бир неше миллиардлаған жыллар бурын Әлем тийкарынан жеңил элементлерден туратуғын ўақытлары бизге усаған "Әлемниң қурылысы менен қәсийетлери қандай?" деп сораў бере алатуғын саналы тиришилик ийелериниң пайда болыўының мүмкиншилиги еле дөремеген екен. Илим бизге усаған тиришилик ийелериниң пайда болыўы ушын зәрүрли болған шараятлардың тек бизиң Әлемимизде, усы Әлем туўылғаннан шама менен 13-14 миллиард жылдан кейин пайда болатуғынлығын анық дәлиллей алады.

Енди дерлик шексиз үлкен Әлемниң қайсы бөлимин биз бақлай аламыз деген сораўға жуўап бериўге қайтып келемиз. Әлемниң пайда болғанынан, яғный

туўылғанынан бери 13,7 миллиард жыл өткенлигин биз билдик. Демек биз усындай дәўир ишинде жақтылық нурлары қандай аралықты басып өтетуғын болса (усындай ўақыт ишинде жақтылық нурлары 13,7 миллиард жақтылық жылына тең, яғный 1 ден кейин 24 нол қойылатуғын км аралықты өтеди), онда орайында бизлер жайласқан радиусы тап сондай шамаға ийе сфераның ишин бақлай аламыз деген жуўмаққа келемиз. Бундай сфераны орта мектеп китапларында метагалактика деп атайды. Бизиң метагалактикамызда жүзлеген миллиард галактика бар, ал ҳәр бир галактикада орташа жүзлеген миллиард жулдыз бар болады.

Метагалактиканың бизден ең кашық болған шетине нәзер салсақ, онда биз буннан 13,7 миллиард жыл бурынғы өтмишти, яғный Үлкен партланыўды көремиз. Әлем кеңейип баратырғанлықтан Метагалактиканың шети де бизден кашықласып баратыр. Оның бизден қашықласыў тезлиги жақтылықтың таралыў тезлигине тең (яғный 1 секундта бизден 300 мың километрге қашықласады). Усыған байланыслы Үлкен партланыўдың әтирапымыздағы барлық тәреплерден келетуғын ҳәм көзди қамастырыўы керек болған нурлары бизге ҳәлсиз қысқа радиотолқынлар түринде жетип келеди. Бул радиотолқынларды Арно Пензиас пенен Роберт Вильсонлардың 1964-жылы биринши рет бақлағанын биз жоқарыда айтып өттик. Егер бизиң Әлемимиз кеңеймейтуғын стационар Әлем болғанда аспан гүмбезиниң бетиниң барлығы да Куяштың бетиндей болып жарқырап турған болар еди.

Усы жерге келгенде бизиң Әлемимиздиң буннан 13,7 миллиард жыл бурын бизиң жасаўымыз ушын дым қолайлы ҳәм сәйкес түринде туўылғанлығы бизди таңландырады және қуўандырады. Бул жағдайдан биз әҳмийетли жуўмақ шығарамыз: тек бизиң Әлемимизде ғана бизиң ҳәм бизге усаған саналы тиришилик ийелериниң пайда болыўы мүмкин.

Солай етип Әлемниң де, Метагалактиканың да кеңейиўи мәңги даўам ете береди. Нәтийжеде мыңлаған миллиард жыллардан кейин галактикалар көзден ғайып болады. Қус жолындағы жулдызлар да өзиндеги термоядролық энергияны жумсап болыўы менен сөне баслайды. Әлем өзиниң өмирин таўысады.

Енди бизиң Әлемимизден баска әлемлер бар ма? деген тәбийий сораў пайда болады. Ҳәзирги заман космологиясы бул сораўға "бар ҳәм олардың саны оғада көп" деп жуўап береди. Бирақ ҳәр бир әлем өзине тән өзгешеликлерге ийе ҳәм ондағы тәбияттың нызамлары бизиң Әлемимиздеги нызамлардан пүткиллей басқаша болады. Қыялымызда қандай да бир каҳарманның басқа Әлемге кирип келгенлигин көз-алдымызға келтирейик. Бул жердиң тәбиятының нызамлары пүткиллей басқа болғанлығы себепли бизиң байғус қаҳарманымыз биз күтпеген басқа бир нәрсеге айланып кетеди ҳәм өмир сүриўин дәрҳәл тоқтатады. Сонлықтан

басқа әлемлерде бизге усаған ҳәм бизиң менен байланыс жасай алатуғын тиришилик ийелериниң пайда болыўы мүмкин емес.

Мақаламыздың ақырында бизиң тиришилигимиздиң дереги болған Қуяш хаққында гәп етемиз. Дәслепки ўақытлары Әлемде аўыр химиялық элементлер болмағанлықтан биринши әўлад жулдызлардың әтирапында планеталар болмайды. Бул жулдызлардың басым көпшилигиниң өмири партланыў менен тамам болады хэм усындай партланыўлардың салдарынан аўыр элементлер синтезленеди. Сонлықтан биринши әўлад жулдызлардың қалдықларының есабынан пайда болған екинши әўлад жулдызлар планеталарға ийе бола алады. Үшинши әўлад жас жулдызлар қатарына кириўши, буннан 4,6 миллиард жыл бурын жулдыз сыяқлы жақтылық шығара баслаған Қуяш водородтың гелийге айланыўының есабынан энергиясын нурланып атыр. Гелийдиң муғдарының артыўы Қуяштың орайындағы температураны жоқарылатады. Нәтийжеде ўақыттың өтиўи менен Қуяш үлкейеди, оның бетиниң температурасы төменлейди ҳәм усының ақыбетинен сары реңдеги хэзирги Қуяш кем-кемнен қызыл реңге ийе бола баслайды. Қуяштың бети дәслеп кейинирек Меркурий планетасына, Венераға жетеди. Усындай жулдызларды Қус жолында, басқа да галактикаларда көплеп табыўға болады. Оларды астрономияда қызыл гигантлар деп атайды. Қуяш енди 4-5 миллиард жылдан кейин ҳақыйқый қызыл гигантқа айланады. Есаплаўлар Қуяштың қызыл гигант халында Жерди де жутатуғынлығын көрсетеди. Буннан кейин көп узамай Қуяштың орайындағы температура 100 миллион градусқа шекем көтерилип, гелийдиң термоядролық алысыўы (гелий ядроларынан углерод хэм кислород ядроларының синтезлениўи) ушын жететуғын шамаға шекем жетеди хәм Қуяш партланады. Тап усы ўақытлары тек бир Қуяштың өзи бир неше саатлар даўамында жүзлеген миллиард жулдызлардан туратуғын галактика шығаратуғын энергиядан да көбирек энергияны бөлип шығарады. Бул қубылысты илимде аса жаңа жулдыздың туўылыўы деп атайды (жаңа туўылған жулдызды илимде жаңа жулдыз, ал өмириниң арқырында партланған жулдызды аса жаңа жулдыз деп атайды). Нәтийжеде планеталарға, көп санлы астероидларға, кометаларға, басқа да аспан денелерине ийе хэзирги Қуяш системасы толық қыйрайды хәм өмир сүриўин тоқтатады. Солай етип бизиң тиришилигимиздиң дереги болған Қуяшымыз шама менен он миллиард жылдан кейин партланып, ортасында ақ иргежейли деп аталатуғын жулдызлар қатарына кириўши кишкене жулдызға ийе планеталық думынлыққа айланады. Бул киши жулдыз бир неше миллиард жыллар ишинде салқынлайды хәм толық өшеди.

Жоқарыда келтирилген мағлыўматлардың барлығы да биз Әлемдеги затлардың 5 процентиниң ғана тәбиятын билетуғынлығымызға қарамастан Әлем ҳаққындағы терең билимлеримиздиң бар екенлигин көрсетеди. Усы билимлерге ийе болған бизлер Әлемниң дүзилисин де, раўажланыў нызамларын да бизден хэтте 20-30 жыл бурын жасаған адамларға салыстырғанда жетик билемиз деп мақтанамыз. Қызығы соннан ибарат, әййемги илимпазлар да билимимиз жүдә терең, сонлықтан Әлем, оның дузилиси ҳәм келешеги ҳаққында терең билимге ийемиз деп есаплаған. Илимниң тарийхы да изертлеўшилердиң барлық әўладларының ақыр-аяғында Әлемниң ҳақыйқый тәбиятын аштым деген исенимге ийе болғанлығын көрсетеди. Бизиң пикиримизше бизден мыңлаған жыллардан кейин бизге усап әдебий журналға Әлемниң дүзилиси ҳәм раўажланыўы хаққында мақала жазатуғынлар бул мәселеде тап бизиң пикиримиздей пикирге ийе болып, адамзаттың раўажланыўы бизиң дәўиримизде жеткенде ғана Әлемниң ҳақыйқый тәбияты ашылды деген Элбетте олар бизин исенимде өмир сүреди. бул мақалада келтирген пикирлеримизди бийкарламайды. Өйткени мақаламызда келтирилген Әлемниң тарийхы ҳәм дүзилиси ҳаққындағы ҳәзирги заман мағлыўматларының барлығы да илимий эсбап-үскенелердиң жәрдеминде өткерилген тәжирийбелерде алынған илимий мағлыўматларға тийкарланған. Олардың пикирлери бизиң пикирлеримизге карағанда салыстырмас дәрежеде кең болып, бизиң хәзирги көз-қарасларымызды өзлериниң ишине толық қамтыйтуғын болады. Егер ендиги тарийх сол ўақытлары бизиң усы қыялый гәплеримиздиң дурыслығын тастыйықласа, онда сол заманларда бизден ҳеш қандай из қалмаған болса да өзимизди дым бақытлы адамлар болған екенбиз деп есаплаған болар едик. Ал ҳәзир болса биз Әлемниң тарийхы менен дузилисин билмей-ақ әнейдей өмир сүриўге болатуғынлығын, бирақ билсек, оның устине перзентлеримизге бул туўралы тусиникли етип айтып берсек өмиримиздиң оннан да зор болатуғынлығын бәршениң алдында салтанатлы түрде атап өтемиз.

Б.А.Абдикамалов 2010-жыл август айы.

Абдикамалов Бахтияр Абдиразақович, 1951-жылы 20-февраль күни Шымбай қаласында муғаллимлер шаңарағында туўылған.

Москва қаласындағы Россия Илимлер Академиясының Қатты денелер физикасы институтының аспирантурасын 1978-жылы питкерди ҳәм кандидатлық диссертациясын жақлады. 1991-жылы улыўма физика кафедрасы профессоры

илимий атағын алды. Ол көп жыллар даўамында Қарақалпақстан Республикасындағы жоқары ҳәм орта арнаўлы билим бериў системасын раўажландырыўға өзиниң салмақлы үлесин қосты.

Гәрезсизлик жыллары Б. Абдикамалов дыққатын тийкарынан жаңа информациялық MGX компьютерлик технологияларға, Эйнштейннин салыстырмалық теориясы менен квант физикасына тийкарланған астрофизикаға және космологияға қаратты. Ол бириншиден болып қарақалпақ тилиниң миллий шрифтларын компьютерлерге енгизди. Соның менен бир қатарда ол Бердақтың, Ибрайым Юсуповтын карақалпақ ХЭМ орыс тиллериндеги, Төлепберген Кайпбергеновтың орыс тилиндеги шығармаларының, дүнья әдебияты мақтанышы болған көплеген шайырлар менен жазыўшылардың қарақалпақ тилине аўдарылған өзбек тиллерине шағармаларының, қарақалпақ және байланыслы сөзликлердиң, көп сандағы оқыў әдебиятларының, "Алпамыс", "Қырық қыз" дәстанларының электронлық версияларын дөретти хәм интернет тармағына орналастырды Бул шығармалар адреси www.abdikamalov.narod.ru болған сайтта орналастырылған. Өзи дүзген қарақалпақ тилине ийкемлестирилген арнаўлы математикалық программа жәрдеминде И.Юсупов шығармаларының сөзлигин ислеп шықты. Б.Абдикамалов илимдеги А.Эйнштейн, А.Фридман, С.Хокинг сыяқлы ең ири гигантлардың тийкарғы шығармаларын карақалпақ тилине аўдарды. Ол өтмишимиздиң ең ири ўәкиллеринен болған Әл Беруний ҳәм Мырза Үлығбек, олардың илимий мийраслары ҳаққында көпшиликке мәлим мийнетлердиң авторы.

Қарақалпақстан Республикасына мийнети сиңген илим ғайраткери Б.Абдикамалов баслаған қарақалпақ әдебияты шығармаларының электронлық версиясын ҳәм сәйкес электронлық мағлыўматлар базасын дөретиў, оларды халық аралық Интернет тармағына қосыў ислери халқымыздың мәдений ҳәм руўҳый турмысында оғада әҳмийетли келешекке ийе.

Б.Абдикамалов "Әмиўдэрья" журналы редакциясының Әлемниң пайда болыўы, дузилиси ҳэм раўажланыўы туўралы мақала жазыў бойынша өтинишин ҳурмет пенен қабыл етти. Бул мақаланы журнал оқыўшыларының дыққатына усынып атырмыз.